

Mogens Glistrups tale om ligningsloven

Taler

Mogens Glistrup
Partileder for
Fremskridtspartiet

Dato

11. januar 1974

Sted

Folketinget, Christiansborg

Omstændigheder

1. behandling af forslag til lov vedr. ligningsloven mm.

Skattelovenes kvalitet er elendig. Den vigtigste enkeltårsag hertil er efter Fremskridtspartiets mening, at der i dette høje ting ikke i de sidste 13 år har været nogen, der har drevet skattepolitik, som både har været kyndig og uhildet. Heri skete der jo en Ændring den 4. december, og Fremskridtspartiet har da også straks fremsat velovervejede skatteforslag til løsning af vore problemer både på kort og lang sigt.

Det, som statsministeren så mange gange har efterlyst her i tinget: en samlet konstruktiv løsning til klaring af vore økonomiske problemer, ligger i de forslag, Fremskridtspartiet allerede har fremsat på skatteområdet, og de forslag, der følger efter dem. Dér har statsministeren svaret på det spørgsmål, han har stillet så mange gange.

Men hvad er det så, vi skal behandle her i dag? Er det dette virkelig fornuftige skatteprogram? Nej, på ny viser det sig, at det var uholdbart, hvad det ærede medlem hr. Niels Helveg Petersen fortalte os i går, at regeringens forslag såmænd ikke skal have nogen særlig fortrinsstilling til at blive behandlet her i tinget sammenlignet med det, der kommer fra andre partier. Jeg vil håbe, at tingene vil udvikle sig sådan, at man forstår, der er kommet en ny parlamentarisk situation, og at man vil tilrettelægge folketingets arbejde på en sådan måde, at det, hr. Niels Helveg Petersen sagde, bliver rigtigt, men foreløbig er det altså ukorrekt.

Det, vi i stedet for ser, og som vi skal behandle her i formiddag, det er, at man følger den samme visionsløse fremgangsmåde, som har præget dette høje tings arbejde på skatteområdet siden venstres stormagtsdage før Alberti-katastrofen,

nemlig at vi skal sætte sådan nogle lapper på et system, der i sig selv er håbløst, og derfor bliver det, vi nu foretager os, under alle omstændigheder håbløst.

Her til formiddag skal vi behandle 6 lapper. De 4 skal vi tale om nu, og de 2 kommer senere.

Den første af disse lapper vedrører en redressering af det økonomiske rovmod, som socialdemokratiet og SF sidste år i juni måned forsøgte at begå mod titusinder af parcelhusbeboere her i dette land, og herom blev der sagt noget meget væsentligt i tirsdags. Statsministeren elsker jo at få karakterer, og han har særlig interesseret sig for, hvordan vi i Fremskridtspartiet er på skolelærerområdet. Derfor går jeg ud fra, at han navnlig sidder og angler efter, hvilken karakter vi skal give ham. Dér må jeg sige, at den mindst dårlige tale, der blev holdt i tirsdags, det var hr. Erhard Jakobsens, der virkelig præciserede, at nu drejer det sig om at få løst dette parcelhusproblem med alle de vanskeligheder, som man sidder med derude i parcelhusene, hvor man ikke kan lægge budgetterne, hvor man ikke kan tilrettelægge sine forhold.

Men vi, der sad og lyttede til hr. Erhard Jakobsen, måtte jo mindes Fänrik Stål-ordene, Runebergs bevingede ord: "ett dåligt huvud hade han, men hjärtat det var gott". For forholdet var jo det, at ingen kan tvivle om hr. Erhard Jakobsens rene vilje og ønske i denne sag, men finansministeren har fuldstændig ret i, at det rent teknisk er en håbløs idé, som hr. Erhard Jakobsen bevæger sig ud i, når han vil tro, at man bare kan slå en streg over overskudsbeskatning af fast ejendom.

Så er der også et andet forslag på dette område, det er et af dem, som man på nu-dansk kalder patentreformer, i hvert fald hvis man er sagfører. Det er det Konservative Folkeparti, som kommer med et eller andet demagogisk overbudsforslag. Nu vil jeg ikke bruge hårde ord imod det, for vi skal jo meget gerne være venner for at nå frem til en løsning på det.

Og derfor skal jeg, da jeg ikke kan tale om det forslag fra det konservative folkeparti uden at bruge hårde ord, forlade det og gå over til det tredje forslag.

Den fribonde, som finansministeren har placeret, skal vi i Fremskridtspartiet meget gerne hjælpe frem med de træk, der kræves, for at denne fribonde den kan gå i dronning Margrethes skrivepult og dér blive til gældende lov. Det er et

særdeles fornuftigt forslag, som finansministeren har udarbejdet, og selv om jeg skuer ud over salen og ser sorte springere og løbere og tårne, der kan true fribonden, så skal vi med vore 28 mandater samlet, som vi står i Fremskridtspartiet om denne sag – sørge for at værne fribonden bedst muligt. Men vi vil meget gerne være med til at trække, for der er enkelte steder, hvor vi ikke synes finansministeren har haft en helt heldig hånd; det gælder navnlig i de tilfælde, hvor der i de seneste år, navnlig i året 1973, er sket tilbygning på ejendommen, hvor ejendommen har været handlet, men under alle omstændigheder er det, det gælder om, at undgå det værste, nemlig den utryghed og usikkerhed, der lig ger over mange unge børnefamiliers økonomi, mange folkepensionisters økonomi rundt omkring i parcelhusene på grund af den vanvittige måde, de blev behandlet på af skatteteoretikerne i socialdemokratiet og SF. Derfor skal vi ikke grave grøfter i parcelhushaverne, vi skal tværtimod bygge hegn, bygge værn om parcelhusøkonomien.

Den næste af de 7 lapper, som vi skal tale om i dag, vedrører befodringsfradraget. Her er forholdet jo det, at vi har en dårlig lov, men landsskatteretten har som sædvanlig formået at gøre loven endnu dårligere, ja, man må vel næsten sige, at det, landsskatteretten gør på dette område, er noget af en rekord for landsskatterettens samfundsskadelige virke inden for de senere år.

Finansministeren har i anden forbindelse ment, at vi skal have endnu flere af de højt betalte embedsmænd nede i landsskatteretten. Bl.a. med udspring i deres praksis ved rørende befodringsretten vil jeg ønske ham al mulig dårlig vanskæbne, for så vidt angår det forslag. Det, vi trænger til, det er at få ryddet op i landsskatteretten og få nogle af de mennesker ud at bestille noget fornuftigt, bestemt ikke at få landsskatterettens personale yderligere forøget til skade for befolkningen.

Hvad angår selve forslaget, som nu altså skal over til landsskatterettens administration, så indskrænker det sig jo til, at man vil lappe to steder i disse håbløse befodringsfradragregler. Man vil for det første forhøje undergrænsen, og for det andet vil man forhøje overgrænsen. Det sidste er sikkert såre fornuftigt, nu vil man altså sætte den op til 4.500 kr., men stadig er det på den måde, at de mennesker, der så har endnu større befodringsudgifter mellem hjem og arbejdsplads, virkelig skal tjene tre gange så mange penge for at kunne klare det. Vi finder det fuldstændig principstridigt at have en overgrænse i disse

befordringsfradragsregler, og derfor vil vi virke for, at vi ikke får nogen overgrænse, og at den i hvert tilfælde bliver væsentlig højere end 4.500 kr. Den fornødne provenudækning vil vi skaffe inden for det samme område, nemlig ved en yderligere forhøjelse af bundgrænsen til at ekvivalere så meget, som nu bliver nødvendigt, for at man ikke via disse fradrag udvider fradragsjunglen yderligere. Altså med andre ord: hellere væk med de 4.500 kr. og så hæve undergrænsen til 1.100 kr., eller hvor meget der nu må skønnes at skulle til for at afbalancere det.

Den tredje af de 7 lapper vedrører spørgsmålet om forskudsregistreringen. Man har i de 3-4 år, vi nu har haft kildeskatten, set den ene urimelige forskudsregistrering efter den anden ud over landet, hvor folk simpelt hen har fået deres erhvervsvirksomhed til at blomstre eller har fået vendt fingrene nedad, alt efter hvordan nu det har behaget forskudsregistrator i den givne kommune at bestemme den pågældendes forskudsansættelse. Det er et område, der fungerer særdeles dårligt i praksis. Derfor må man med interesse se på, at der kommer forslag til forbedring. Men hvad gør man så? Man siger, at det skal indbringes for skatterådet. Nu er jeg selv rundet af gammel skatterådsæt, og jeg skal love for, at mine forfædre, ler sad i skatteråd, ikke rettede sig efter embedsmænd. De gjorde, hvad der var fornuftigt og ligetil. Og hvis man virkelig havde skatterådsfolk ud over landet af samme fribårne æt som vor, så var det et godt forslag. Men sådan er forholdet jo ikke mere. Det faktiske forhold i dag er, at skatterådsfolkene ud over landet sidder med. disse politiske ben og er embedsmændenes fanger. Derfor er det kun med til at give en gang ekstra papir, således som systemet rent faktisk er oparbejdet, når man foreslår, at forskudsregistrator nu ikke blot skal kunne forklæde sig i sin egenskab af sig selv og ligningskommissionen, men også af skatterådet. Der gives ingen betryggelse til borgerne med dette forslag, der gives noget mere papir, derfor må vi vende os mod, at man indfører et sådant forslag. Men problemet trænger afgjort til en løsning, for det er et område, hvor praksis ud over landet er særdeles uheldig.

Den fjerde af de lapper, som man taler om, drejer sig om formueskatten, og dér er det jo således, at når vi hører det ærede medlem hr. Egon Jensen, så var det en genklang af, hvad man læser i dagbladet Aktuelt og også i det lidt mere seriøse dagblad Land og Folk. Men forholdet er simpelt hen det, at der ikke var tale om dækning for de ord, hr. Egon Jensen brugte heroppe på talerstolen. Det forslag, regeringen har fremsat og som jo har en vis placering i Danmarkshistorien, idet det var med til at virke til det for folkestyret så heldige resultat, der fandt sted i

sidste måneder ikke noget med at give gaver til de velbærgede. Det er simpelt hen et neutralt forslag, som holder formueskatteområdet på det samme trin, som det ligger i øjeblikket. Formueskatteområdet kan give anledning til store politiske meningsforskelle. Fremskridtspartiet har med fremsættelsen af sit klare lovforslag i dette ting vist, hvad vi vil med formueskatten. Andre vil noget andet med formueskatten, men det, finansministeren foreslår her, er kun en ajourføring, hvorved formueskatten holdes på samme niveau som hidtil. Og derfor er der vist i denne lapperiernes tid ingen grund til at gøre noget særlig stort nummer ud af debatten om dette formueskatteforslag. Vi må sikkert sige, at det burde kunne gennemføres i skøn samdrægtighed, og lad os så på et senere tidspunkt tage den kraftigere debat for eller imod, om vi skal have en formueskat, og på hvilket niveau den i så fald skal ligge.

Hvad endelig angår den sidste af lapperne, som jeg skal beskæftige mig med i denne omgang, denne ulykkelige skat på ligkister", som fulgte med som et „m. v.", da vi fik indført forslaget til kildeskat m. v. I virkeligheden var jo alt det interessante, der stod i det kildeskattelovsforslag, som blev vedtaget ved mødet deroppe på Store Kro i Fredensborg under det ærede medlem hr. Per Hækkerups ledelse i foråret 1967, dette „m. v.", og det omfattede altså denne ligkisteskat, som VKR-regeringen derefter gjorde endnu mere indviklet jeg vil ikke sige mere umulig, for det kunne den ikke gøres. Her foreslås der nu nogle ændringer i den, og jeg kan sige så meget om disse ændringer, at de gør i hvert fald ikke tilstanden værre. Tværtimod gør de den et hanefjed bedre, og derfor kan Fremskridtspartiet også på dette punkt støtte finansministerens forslag.

Kilde

folketingstidende.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingstale, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mogens-glistrups-tale-om-ligningsloven>